

IVAN SLAMNIG

Barbara

NIKO BÁ' ESTVÉLI SÓDERE

*Barbara fara fehér volt s széles,
Barbara igen kényes és fényes,
Barbara minden fekvésben szép,
Barbara, mint egy megfestett kép.*

*Meglásd, ha szemed elébe tárul
délcegen, nyalkán elől meg hátul,
megdobban szíved s repesve táncol,
mint könnyű csónak kikötve láncon.*

*Ez a hajó marha jó,
orra sudár, merész madár,
széles tatja, ha víz ringatja,
úgy kanyarog át az öblökön,
mint faros pincérlány az asztalközökön.
(Ó, Niko bá', jó Niko bá', hol van a mi Barbaránk?
Merre jár most, s számít-e a bajba ránk?)*

*Van-e még hajó, mi hozzá fogható,
s hozzánk hasonló vitorlaforgató,
van-e még szárazföld, s van-e még tenger,
s van-e még borocska, amit megihat az ember?*

*Minő viharokat éltem én át!
Mily villámokról gyújtottam gyertyát!
Hányszor fogadkoztam Szent Nicolausnak,
gyertyát veszek, hogyha partra úsznak
Barbara e tutti quanti in compagna,
köszönet néked, istennek anyja.*

*Mily messzi tengerekre vetődtem!
Az egyik tej volt, ihattam bőven,
úszkált a sok-sok tengeri tehén,
megfejtük reggel, s vaj volt az ebéd.
A sárga tenger meg olyan, mint a citrom,
a vitaminhiányt azóta is bírom.*

*Fehér vitorla a fehér testen,
Barbara siklik, hajók közt isten,
lassú, mint a teknőc, fúrge, mint a kobra,
aki csak ismeri, sose vágyik jobbra.*

*Vörös már a tenger, mint a szőlő nedve,
fedélzeten áll sok vén tengeri medve.
„Parone, hajónk bizton célba ér,
a tenger sűrű, zamatos bikavér.”
„Még egy hordót verjetek hát csapra”,
hangzik a kapitánynak parancsa.*

*„Barbara, ússzál, remek a tenger,
s valahol mindig jó kikötő vár.”*

*S ring, ring Barbara a vöröslő habon
mindegyre messzebb és már álmatagon,*

e il naufragar xe dolce in questo mar.